

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB4 : 1848

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB4 : 1848", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 44.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb4-txt-shoot-n57.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB4:57

#

Her stikker igjen verdenshistorisk Ulykken: man har atter etableret det Princip »Mængden« (og dette Begreb vil nu efter Culturens Overhaandtagen og ved Hjælp af Pressen faae en ganske forfærdeligere Magt end i Oldtiden) »Mængden« er Instantsen, »Mængden« er Gud, Mængden er Sandheden Mængden er Magten og Æren. Nu gjælder det altsaa blot om at ville ligge og spille med denne »Mængde«. Ligesom man spiller om Penge: saaledes er »Mængden« Alt, og det gjælder ene og alene om at bemægtige sig den, at faae den paa sin Side. For denne Magt bøier Alt sig.

[a] Og naar En Intet vil have med Mængden at gjøre, vil i reen Stræben efter Sandhed blot eftertrachte den og ikke Mængden[s] Bifald, Penge, o: s: v: saa betragter man en saadan Stræben omtrent som man betragter det at spille Kort om Ingenting. Sandheden troer man er Ingenting, Ideen er Ingenting, men Mængden det er Noget.

Og saa kan man ikke blive opmærksom paa min Lære om »den Enkelte« – og dog just da det er saa, hvad Under, at man ikke kan blive opmærksom.

Det gjælder fra nu af, at ethvert Sandhedens Vidne vil rette sig mod Mængden, enhver sand Martyr vil falde for Mængden, det gjælder, at just det at ville staae ene i Guds Navn, for at vidne om at der er en Gud til, at just det som man vil bebreide enhver Saadan, at han Ingen vil have til Hjælp, er hans Opgave.

Men man vil ikke forstaae mig, dertil har man ikke Mod, og ikke Guds frygt. Min Gjerning er rædsom anstrengende – takket være den Gud, som hjælper mig.

Endnu staae de Fleste med den gl. front mod Konge, Keiser og Conferentsraader istedenfor mod Mængden. Alt hvad Mængden gjør, den rædsomste Grusomhed det er godt, det er Guds Villie. Aldrig er nogen Despot i Osterlandet blev[en] saa servilt betjent og smigret af Hofkryb, som »Mængden« af Journalisterne, af alle Øieblikkets Msker.

Og saa kan man ikke forstaae min Lære om den Enkelte. Ja, Sagen er, man tør det ikke.